

Sabelskjöldarn

Nr 1

Argång 2

Juni 1998

Redaktörens spalt

Sabelskjöldarn får tidningen heta.

Bakgrund

Vi ville för ett år sedan ha förslag på ett bra namn på vår nystartade tidning. Flera förslag har inkommit och styrelsen fann ovanstående namn passande.

Hur tidningen ska vara uppbyggd avgör ni läsare. Jag mottager tacksamt bidrag av alla slag, som t ex egna släktforskningar, tips, bokrecensioner eller bara synpunkter på tidningen.

Vi ska till en början försöka återkomma med *minst* ett nummer per år och som sagt - glöm inte bort att skicka material till mig.

Mitt namn och adress är

Leif Carmhagen
Norrgårdsvägen 44
602 10 Norrköping

Inbjudan till släktmöte

Lördagen den 5 september 1998

Hälsar vi alla välkomna till Nyköpingshus.

Program

- 11.00 Mötesförhandlingar
(Dagordningen finns i tidningen)
- 13.30 Lunch – Örtmarinerad fläskfilé med rödvinsås, måltidsdryck och kaffe
- 15.00 Visning av Nyköpingshus – pris 25 kr
- 16.30 Beräknat avslut
- Pris:** 175 kr/person, barn under 12 år halva priset
- Anmälan:** Anmälan sker på bifogad postgiroblankett. Sista anmälningsdag är 31 juli

Frågor besvaras av Bodil Math på telefon 0393-214 17, Leif Carmhagen på telefon 011-31 16 93 eller via email: ecn.carmhagen@swipnet.se

I DET HÄR NUMRET

1. Redaktörens spalt
Inbjudan till släktmöte
2. Gustaf II Adolfs kröning
4. Känd svensk skådespelerska Sabelskjöldsättling
Bokrecension
5. Tre teorier om varför Carl Jönsson blev adlad
6. Släktens sigill
7. En liten läsövning
8. Slaget vid Wallhof
9. Insändarsidan
Facit
10. Dagordning till släktmötet

Gustaf II Adolf

Gustaf II Adolfs kröning

På eftermiddagen den 2 oktober år 1617 avreste kung Gustaf II Adolf med sin mor, änkedrottning Kristina, från Stockholm. Efter en övernattnings i Eds socken kunde det kungliga följet den 4 oktober, dra in i Uppsala.

På kvällen den 12 oktober var staden rustad för den kungliga kröningen. Hela den svenska adeln var samlad på slottet, medan de tre övriga stånden hade intagit sina platser i kyrkan. Kungens och adelns ryttare hade tillsammans med Upplands ryttare ställt upp sig båda sidor om processionsvägen så att de bildade en "gata" genom staden, från slottet ned till domkyrkan.

När kröningståget satte igång gick två härolder främst.

Dessa följdes av sex trumslagare. Därefter kom den samlade adeln tre och tre i bredd, ledd av marskalken Klas Horn. Efter ytterligare sex trumslagare följde rikets råd på cirka 20 personer. Riksregalierna bars av de högsta ämbetsmännen, äpplet av rikskanslern Axel Oxenstierna, spiran av riksamiral Göran Gyllenstierna, nyckeln av riksskattemästaren Jesper Mattsson Cruus, svärdet av riksmarsken Axel Ryning och kronan av riksdrotsen Magnus Brahe. Kröningshornet bars av ärkebiskopen Petru Clenitius.

Efter dem, under en tronhimmel buren av fyra adelsmän, red kungen. Tronhimlen omgavs i sin tur av marscherade drabanter.

Därefter red Gustaf II Adolfs yngre bror, Karl Filip, hertig av Södermanland, Närke och Värmland, och hertigen av Östergötland, Johan Johansson Vasas sändebud Gabriel Oxenstierna. Johan, son till Johan III och hans andra hustru Gunilla Bielke var förhindrad att närvara pga sjukdom. Enligt initierade källor hade både han och hans hustru Maria Elisabeth blivit utsatta för trolldom av den erkänt elaka och illasinnade Tobohäxan, som var bosatt i Norrköpingstrakten.

Efter ytterligare några adelsmän följde änkedrottningens och kungens syster, pfalzgrevinnan Katarina, i sina vagnar. De båda damerna ledsagades av ett par utländska dignitärer. Hela processjonen avslutades med hovdamerna.

Väl framme vid kyrkan möttes kungen av Sveriges samtliga biskopar. Kungen, biskoparna och riksämbetsmännen, fortfarande bärande på riksregalierna, gick därefter in i kyrkan fram mot altaret. Väl framme vid koret slog sig kungen ned på en stol varefter ärkebiskopen höll ett kort tal. Efter psalmsång, läsning ur litanian och bön tog ärkebiskopen hornet och smorde kungen på handlederna och i pannan, varvid kungen svor kungaeden och ärkebiskopen satte kronan på hans huvud. Strax när kungen var krönt sköts salut med de kanoner som dagen till ära hade placerats utanför kyrkan. Riksregalierna överlämnades därefter en och en till kungen, som fick deras symbolik förklarad för sig, där spiran står för rättvisa, äpplet för kungariket, svärdet för försvaret av landet och kampen för det goda och slutligen nyckeln om symboliserar utelåsande av det onda och öppenhet för det goda, de fattiga och nödställda.

Själva kröningsakten avslutades med att två av härolderna förklarade att Gustaf II Adolf var krönt till kung, varefter psalmen "*Herren vår Gud vare dig blid*" sjöngs.

Forts nästa sida

Karl Filip och Johan Johansson Vasas sändebud kallades fram till kungen, där de med en fanceremoni officiellt mottog sina hertiglän. De fem höga riksämbetsmännen föll därefter på knä och avlade var och en sin trohetsed till kungen. När detta var över började uttåget och under tiden sjöng en kör "Te deum laudamus".

På sin väg mot slottet följdes kungen av sin ränthemästare som kastade ut guldmynt till den samlade menigheten.

Festligheterna fortsatte med en kröningsmåltid. Salen på slottet var dukad så att kungen satt ensam vid sitt bord, högre placerad än alla andra. Vid bordet på hans högra sida satt hans bror, de utländska gästerna och riksråden. Övriga adelsmän hade sina platser längre ned i salen. Vid bordet till vänster om kungen satt änkedrottning Kristina och system Katarina. Hov- och övriga adelsdamerna satt vid andra bord en bit nedanför de kungliga

Det berättas att alla städer i närheten av Uppsala hade fått skicka sina finaste tenntallrikar, så att kröningsgästerna skulle få äta representativt. Tyvärr räckte inte tallrikarna till alla gäster och därför fick de av lägre rang äta på trättallrikar.

Dagen efter, den 15 oktober, hölls på Uppsala slotts borggård en ceremoni där kungen delade ut förlänningar och adeln svor sin trohetsed. Ceremonin avslutades med att riksdagsmännen från de fyra stånden fick komma fram till kungen och ta honom i hand.

Den 16 oktober ägnades åt tornerspel där kungen uppträdde som den store goterkungen Berik. Den 17 oktober hölls en riksdag på slottet varvid kungen, som seden varit sedan medeltidens kröningar slog några av sina trognaste män till riddare.

Gustaf Adolf
grunden.
Kröningsdrakt
förda av parva

De förnämsta av dem var Axel Oxenstierna, Jakob de la Gardie, Per Banér och Jesper Mattsson Cruus.

Tyvärr har jag inte hittat hur det gick till när Carl Jönsson adlades, men elva dagar efter kröningsfestligheternas slut, den 28 oktober, erhöll Carl Jönsson Sabelskjöld sitt adelskap av kungen, Gustaf II Adolf.

Leif Carmhagen.

KÄND SVENSK SKÅDESPELERSKA VAR SABELSKJÖLDSÄTTLING

När jag var på Släktforskarförbundets årsmöte hittade jag en bok som heter "*24 Famous Swedish Americans and their Ancestors*". I den står att Greta Garbo var Sabelskjöldssättling. Så här ser hennes släktavla ut:

- Elisabeth Sabelskjöld 1699-1780
- Margareta (Greta) Olofsdotter 1736-1801
- Maria Svensdotter 1766-1820
- Anders Nilsson 1795-1858
- Maria Lovisa Andersdotter 1828-1865
- Emma Kristina Adamsdotter 1849-1918
- Anna Lovisa Johansson 1872-1944
- Greta Garbo 1905-1990

Marianne Lindén

BOKRECENSION

Lektor Sven Bankeström har utkommit med sin tredje och sista bok i trilogin "*Från flydda tiders Kristdala och Tunalän III. 1800-talet*". Denna sista bok behandlar således 1800-talet, men några skildringar sträcker sig in på 1900-talet. Bok nummer II berättar om 1700-talet medan första boken handlar om händelser som timat dessförinnan.

Naturligtvis kanske denna bok mest intresserar personer som bor eller härstammar från Kristdala eller Tuna län. Men alla, vilka är historiskt intresserade, borde i denna bok finna mycket av intresse. Här berättas om prästerna och deras liv, men även andra yrken har här fått sin dokumentation. Likaså ger protokollen från sockenstämmorna en bra bild från livet i helg och vardag. Vi får läsa om kyrkotukt och stockstraff, om torka och missväxt som orsakade nödår. Om fattigvård och nödhjälp, om hälso- och sjukvård. Om emigrationen till USA och om amerikabrev. Vi får också läsa om mord och avrättningar, men även om trevliga sammankomster vid hälsobrumm i prästgårds parken, i vilken man "drack brunn". Och i prästgårdssparken samlades man till sammankomster. I boken finner man också många släktöversikter och mycket mera om livet på 1800-talet. Boken är inbunden och har 288 sidor.

Den kan beställas från **Kristdala Hembygdsförening, 570 91 Kristdala**. Tele 0491-704 50

Stina Sandebäck.

Tre teorier om varför Carl Jönsson blev adlad

Nedanstående nedkortade text är hämtad från ett specialarbete i historia, skriven av vår medlem Berit Arkstål.

Teori 1: Faderns roll

Carl Jönsson föddes 1590 i Nyköping, son till fogden Jöns Mårtensson och dennes hustru Brita Larsdotter. Fadern var en mycket betrodd man hos hertig Karl, senare kung Karl IX, och modern var under en period äldfru på Nyköpings slott, där hon hade ansvaret för kökspersonalen och förrådet. Hon var dessutom amma åt hertig Karls dotter Kristina. Familjen hade alltså starka band till den blivande kungafamiljen. Jöns Mårtensson var duktig och skötte sina åligganden så bra att han fick förmåner som gällde under livstiden, när andra fogdar, som enligt Karl IX misskötte sig, till och med blev avrättade.

Jöns begåvning gick säkert i arv till sonen och jag tror, att med vetskapen om föräldrarnas förmåga ansåg nog kungen, Karl IX:s son Gustaf II Adolf att det var rätt att adla Carl Jönsson, tack vare faderns förtjänster. Adelsbrevet talar bl a;

"Karl Jönsson, ähr een ibland them som sigh emot oss troligen hafwer förhållit och sitt Fädernesland till gagn och godho tiändt och eftar dygd och ähre trachtat, Så att wij och Sweriges crono hafwe haftt der nytto och gagn vtat"

Detta citat från adelsbrevet, skrivet den 28/10-1617, berättar inte om någon speciell händelse som kungen haft i åtanke när han adlade Carl Jönsson. Adelsbrevet är allmänt skrivet och det kan tolkas på olika sätt, däribland så att kungen ansåg Carl Jönsson som en duktig och rejäl undersåte som visade samma lojalitet som fadern gjort mot kungens far, Karl IX.

Teori 2: Patron-klient

En annan teori som jag tycker kan vara befogad att dra fram är om det förekom något patron-klientförhållande mellan Carl Jönsson och någon som fanns högre upp i hierarkin. Sådana

förhållande var vanliga och ansågs nödvändiga för båda parter. Det var ett ömsesidigt förhållande som innebar att den lägre tjänade den högre och i gengäld fick beskydd och chans till förmåner av denne. Kan det vara så att Carl Jönsson hade kontakter med någon högadlig eller kan ha haft kungliga kontakter kvar sedan barndomen? Han skriver i ett brev till drottning Kristina 1642 att han givits adliga privilegier av Gustaf II Adolf genom hertig Karl Filips och rikskansler Oxenstiernas "höga promotion och befordran".

Jag anser att det inte vore helt otroligt att Karl Filip och Carl Jönsson haft kontakt under barn- och ungdomsåren. Jöns Mårtensson var åren 1595-1624 fogde i Vibyholms län, Södermanland och jag tror att som hertig av Södermanland vistades Karl Filip där vid flera tillfällen. Karl Filip var född 1601 och om de båda pojkarna träffades var nog Karl Filip imponerad av och såg nog upp till den elva år äldre Carl Jönsson. Det året som Carl Jönsson blev adlad var hertig Karl Filip 16 år, jag anser det möjligt att hertigen delgav sin sju år äldre bror, Gustaf II Adolf, sina tankar och åsikter om vad brodern borde göra angående lojala undersåtar.

En annan variant på denna teori är att det var Axel Oxenstierna som var Carl Jönssons "patron". Oxenstierna var i sin ställning som rikskansler i praktiken landets högste ämbetsman under kungens långa frånvaro på grund av kriget i Sverige var indragna i. Man kan då förmoda att rikskanslern haft med kungens olika fogdar och således träffat Jöns Mårtensson och även kände till hans son. Han kan ha fattat tycke för Carl Jönsson och hjälpt honom uppåt i karriären. Carl Jönsson har då i gengäld tjänat rikskanslern på något sätt. Oxenstierna har då enligt denna teori lagt ett gott ord om honom hos kungen, som sedan ledde fram till att Jönsson blev adlad.

Forts. nästa sida

Teori 3: Hästens roll

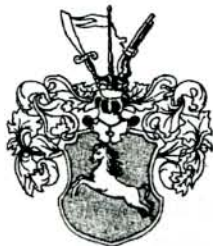
Den tredje teorin talar om att Carl Jönsson i ett fältslag givit sin häst till kungen då dennes häst stupat. Tack vare denna modiga

gärning
Något som teori är att

adlades han.
talar för denna
Carl Jönsson

tjänstgjorde som fänrik i Smålands ryttare och därmed hade tillgång till en häst under de olika fältslagen han deltog i. Om man dessutom studerar den Sabelskjöldska vapenskölden kan man se att en häst har haft en viktig betydelse för Carl Jönsson, vilket talar för denna teori. Något som talar för denna teori är att Carl Jönsson tjänstgjorde som fänrik i Smålands soldaten.

Släktens sigill

Vid vårt extra släktmöte i Gustavsberg i september 1996, besökte vi ju Riddarhuset. På frågan hur och när Riddarhuset förvärvat släktens Sabelskjölds sigillring kunde vår guide inte svara. Jag vände mig därför till Riddarhusets genealogavdelning och fick då svaret att det ej är någon ring utan ett sigill utan skaft och fick följande utdrag ur ett protokoll från den 21/4-1934:

"Direktionen beslöt att för ett pris av 32 kronor 50 öre inköpa en Direktionen erbjuden samling sigillstamper m m med vapen för följande ätter, nämligen utdöda adliga ätterna nr 150 Sabelskjöld....."

Vem som sålde sigillen framgår inte av protokollen, vilka tydligen var flera av olika ätters, men troligen var det någon samlare.

Leif Carmhagen

Elisabeth Carmhagen

Jag heter Elisabeth Carmhagen och är syster till Leif. Jag är uppvuxen och bosatt i Norrköping. Jag har två söner - Mattias 14 år och Jonas på 9 år.

Jag hade lite synpunkter på "redaktörens" tidning Sabelskjöldarn, vilket ledde till att Leif tröttnade på mitt tjat om olika idéer så tillslut fick jag äntligen själv ta tag i det. Det var ju precis det jag ville.....

För att jag nu ska få veta vad Ni tycker om vår tidning så behöver jag er hjälp. Jag vill veta vad Ni vill ha med, saknas det något eller är det för mycket av något. Jag vill veta både det bra och det Ni tycker vi kan ändra på till nästa utgåva.

Jag har även idéer på om inte släktföreningen ska ha en egen hemsida på Internet. Om vi har en egen hemsida, vad ska i så fall finnas med? Vilka länkar ska vi ha med? Hur vill Ni den ska se ut layoutmässigt?

Tacksam för alla synpunkter till mig på adress:
*Elisabeth Carmhagen, Ringaregatan 6,
602 09 NORRKÖPING*

eller via email: ecn.carmhagen@swipnet.se

En liten läsövning.

Nedanstående utdrag är hämtad i en dombok från Lösings härad. Facit finner Du på sista sidan.

N:o 16. L. & L.

onsdagen den 14 Desember 1859 på hemresan från
Norrköpings Käm under tånade till Bränke Gattgärdare
Gård på Aftonen och blev på landsvägen öfver fallen
af Johanner Larsson i Milltorps Öftra Thorslöken.
Så hända Johanner Larsson Käm till mig när jag satt
på vagnen tog tag i Räckrojen på mig och sade dig
Skall djävullen anfakta och även ut talade Skälls
ord - jag sade till vid Bränke för att få mig en Käpp
Cape då Kämmer han flera Gånger ~~och~~ ^{och} nöj mig i näsan
då jag gick ut och Käm Lytt i från vagnen så Käm
Johannes Larsson åter mig ut med spriddt med och
slår mig i ryggen att jag föll i kull och för där under
mitt Thrött emot Stengatan med på handen att jag
var en djävull i från helvetette med flera för
Skräckliga eder och Svordomar jag sade om yngvinsting
utan Gik min väg ty Johanner Larsson levde villett

Käm
Käm Käm i Öftra Thorslöken d 14 Mars 1861
Johannes Arvid Son

359

Slaget vid Wallhof

I Tyskland rasade det trettioåriga kriget, men den svenska kungen var ännu inte beredd att ingripa där. Först skulle han göra upp med Polen och skapa trygghet på den östra fronten, innan han började några operationer söderut. Målet var att erövra Livland och inordna landet i det nybildade svenska Östersjöväldet.

I början av juni 1625 fick Carl Jönsson Sabelskjöld order att med sina småländska ryttare marschera till Kalmar för att därifrån överskeppas till Riga. Den 15 juli föll polackernas starkaste fäste, Kokenhausen, i svenska händer. Ett halvår senare, i början av januari 1626 pågick fortfarande kriget.

Vintern 1626-1627 var svår då fältsjukdomar härjade bland de svenska trupperna. "Soldaterna dör som hundar sin kos" skriver kungen hem till Axel Oxenstierna.

Den svenska kungen befann sig med 2 100 ryttare och drygt 1 000 musketerare vid Wallhof, en by i Kurland, drygt 10 mil sydost om Riga. På motståndarsidan fanns omkring 3 400 man fotfolk och 2 500 kavallerister. Slaget som stod tidigt på morgonen den 7 januari var inget stort slag, men det var den första strid där det svenska kavalleriet slog det polska och det första riktiga fältslaget Gustaf II Adolf ledde.

I detta slag deltog på den högra flygeln två kompanier ur Smålands kavalleri under ledning av Carl Jönssons Sabelskjöld och Lorentz Wagner. Som tack för sin betydelsefulla insats i slaget fick Smålands husaregemente fästa namnet Wallhof 1626 på sina fanor.

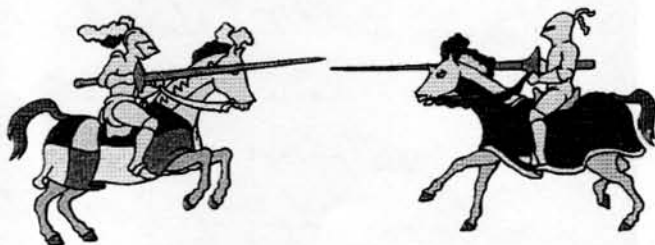
Efter slaget kunde man räkna upp till 1 500 stupade och 150 tillfångatagna polacker. Dessutom hade svenskarna erövrat tre kanoner, stora delar av den polska trossen och fem fanor.

Hur stora var då de svenska förlusterna? Ja, enligt vad kungen själv uppger i ett brev blev inte en enda svensk dödad i slaget!

På våren 1627 fick de båda Smålandskompanierna återvända hem till Sverige. Pga stora förluster i Livland gav kungen order om att nya småländska

kompanier skulle sättas upp.

Nere på kontinenten ryckte de kejsrerliga trupperna segrande fram över de protestantiska länderna. Gustaf II Adolf fann nu stunden inne att nå sitt

mål, nämligen att göra Östersjön till ett svenskt innahav. För att nå detta mål ingick krävdes en stark armé. En viktig del av denna armé utgjordes av smålänningar och i juni månad 1627 mönstrades de småländska ryttarkompanierna i Kalmar, för vidare transport ned till kriget på kontinenten. De var inalles fyra ryttarkompanier under sina chefer Lorentz Wagner, Gert Mundus, Göran Gyllenstierna och Carl Jönsson Sabelskjöld. Carl Sabelskjölds kompani bestod av 87 ryttare.

Leif Carmhagen

INSÄNDARSIDAN

DET KOM ETT BREV FRÅN ERLING LARSSON I NAIROBI, KENYA. JAG ÅTERGER HÄR BREVET I NÅGOT FÖRKORTAD FORM.

"Tack för ett intressant utskick. Jag har nyligen blivit medlem och är därför totalt oinformerad om vad som tidigare förekommit. Jag vet inte vad som redan finns men skulle vilja föreslå att följande aktiviteter blir genomförda, om så redan ej har skett:

1. Sammanställa en bibliografi över kända publikationer innehållande information om Sabelskjöldssläkten. Denna bör täcka både böcker, uppslagsverk, icke publicerade släktutredningar, dagböcker, t ex den som publicerades i utskicket etc.

2. Upprätta ett register över släktforskare som är intresserade av och har informationer om Sabelskjöldssläkten.

3. Utse en dataansvarig inom styrelsen, ansvarig för koordinering av en databas för Sabelskjöldssläkten.

4. Upprätta en databas för Sabelskjöldssläktlingar. Formatet för databasen måste klargöras. Den centrala databasansvarige skall hantera alla generationer före och förslagsvis 5-6 generationer efter Carl Jönsson Sabelskjöld.

De senare generationerna hanteras av intresserade grenansvariga, som samordnar informationer rörande sina respektive grenar. De uppdaterar sedan den centrala databasen ungefär varje kvartal eller halvår.

5. Regelbundet informera om ytterligare informationer och diskussioner genom regelbundna kvartalsutskick. Om detta betyder extra kostnader, tror jag nog det finns intresse för en extraavgift."

Facit till läsövningen på sid 7

Onsdagen den 14 Desämber 1859 på hemresan från Norrköping kãm underteknade till Brinks Gästgivare Gård på aftonen och blev på Landsvägen öfverfallen af Johannes Larsson i Mjlltorp Östra Hargs soken.

Så Lunda Johannes Larsson kãm till mig när jag satt på vangen tog tag i Råkkragen på mig och Sade dig skall djevullen anfäkt och även uttalade Skälldsord. Jag sade till vjd Brink för att få mig en kåpp Cafe då kãm han flera gånger och nöp mig i näsan. Då jag Gek ut och kãm Ljtett i från trapan

Så kãm Johannes Larsson äfter mig ut mäd wredtt mod och Slår mig i Rygen att jag föll i kull och fördärvade mitt Bröst emot Stengatan mäd påstående att jag var en djävull i från helvitte mäd flera förSkräkeljga eder och Svordomar jag Sade om jngenting utan Gek min väg - ty Johannes Larsson Levde vjldtt.

Björkestad i Östra Hargs Soken d 14 Mars 1861 Johannes Arvidson.

Epilog

Två personer, inspektör Samuel Peter Sjögren och livgrenadjären Nils Lind, kallades in som vittnen. Ingen av dem kunde säga att den tilltalade Johannes Larsson utdelat några slag mot målsägaren.

Lind vittnade om att han hört att de kallade varandra för "Habergsgubbe" och "Bång", medan Sjögren hade sett en person falla omkull, vem av dem han hann dock inte att uppfatta. Vidare hade han sett att Larsson fattat tag i Arvidsons halsduk och sagt några hårda ord.

Nå, hur dömde tinget?

Utslaget från år 1861 säger följande;

"Enär icke någon bevisning förekommit derom att den Tilltalade den 14 December 1859 här vid Brink öfverfallit Arvidson och skuffat honom eller brutit i svordomar eller fört oljud varder för Tilltalad från åtalet frikänd. Då Tilltalade genom afhörda vittnesmål berättelser är lagligen öfvertygan att vid nämnda tillfälle hafva oqvädat Arvidson, Tilltalad jemlike 60 kap 6§ dömer härföre böta 50 öre till Kronan, Häradet och Åklagaren."

Leif Carmhagen

Dagordning

Arsmöte 5 sept 1998 kl 11.00

1. **Mötets öppnande**
 - a) Välkommen till släktmötet - Marianne Lindén
 - b) Parentation över avlidna medlemmar
2. **Fråga om mötet blivit behörigen utlyst**
3. **Dagordningen**
4. **Val av två justeringsmän**
5. **Val av mötesordförande och sekreterare**
6. **Anmälan om övriga ärenden**
7. **Verksamhetsberättelse**
8. **Ekonomisk berättelse**
9. **Revisionsberättelse**
10. **Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen**
11. **Val av ledamöter**
 - val av ordförande
 - val av två ordinarie ledamöter i styrelsen
 - val av två suppleanter i styrelsen
 - val av två revisorer
 - val av två revisorssuppleanter
 - val av fyra personer till valberedning
12. **Frågan om släktföreningens ensamrätt till släktnamnet Sabelskjöld**
13. **Släktens brudkrona**
14. **Övriga ärenden**
15. **Årsavgiftens storlek (styrelsens förslag 75 kr/enskild, 100 kr makar/sambor)**
16. **Nästa släkträff**
17. **Avslutning**